

Supplerende processkrift

I sag FS 40-5917/2005
for Vestre Landsret:

Laserdisken
v/Hans Kristian Pedersen
Prinsensgade 38
9000 Aalborg

mod

Foreningen af danske Videogramdistributører (FDV)
v/advokat Johan Schlüter
Sundkrogsgade 9
2100 København Ø

Her følger mine bemærkninger til indkæredes duplik med mindst fire nye påstande, som jeg vil knytte nogle bemærkninger til. De fire påstande er:

- 1) Fogedforbuddet er nødvendigt, fordi jeg ikke holder mit løfte.
- 2) Fogedforbuddets ophævelse fører til store tab for rettighedshaverne.
- 3) Ophavsretslovens § 19 forhindrer, at jeg kan returnere de beslaglagte film.
- 4) Østre Landsret har "blot" stillet EF-domstolen et par spørgsmål.

Endvidere indeholder dette processkrift et *forligsforslag* samt afsluttende bemærkninger om:

- a) Betydningen af EF-domstolens afgørelse
- b) Betingelserne i sager om immaterialretskrænkelser
- c) Aktionens reelle formål
- d) Anmodningen om en mundtlig behandling af kæremålet

Ad 1) Er fogedforbuddet nødvendigt?

Indkæredes fremlæggelse af bilag B dokumenterer

- 1) At mit system til at registrere forbudte film fungerer
- 2) At Torben Steffensen og FDV har skiftet mening uden at orientere mig
- 3) At et fuldtud dækkende informationssystem forudsætter FDVs samarbejde
- 4) At jeg kan forvente flere konstruerede sager om overtrædelse fogedforbuddet

LASERDISKEN

Ad 1) Mit system til at registrere forbudte film fungerer

Bilag B dokumenterer, at Laserdisken system til at forhindre import af forbudte film fungerer som planlagt.

Systemet virker på den måde, at alle dvd-udgivelser registreres på edb med oplysninger om oprindelse, dvs. det er registreret, hvem der står bag udgivelsen af den pågældende dvd-plade. Hver udgivelse er tilknyttet en filmtitel, hvortil alle udgaver af samme titel er knyttet.

På den baggrund undersøger et specialkonstrueret "forbudt"-program alle SF Films (eller andre selskabers) udgivelser. I hvert enkelt tilfælde undersøges, om der er andre udgivelser af samme filmtitel. Hvis det er tilfældet, og den ikke stammer fra EU, bliver varen markeret med et "Nej" til salg i Laserdisken. Dermed registreres varen som en forbudt vare, og der bliver ikke bestilt flere eksemplarer af denne vare til Laserdisken. Dette sker automatisk på baggrund af registreringen af den danske udgivelse. Hvis et selskab vælger at meddele forbud, kan vi rette os ind efter det på få sekunder.

Ad 2) Torben Steffensen og FDV har skiftet mening uden at orientere mig

På baggrund af samtalen med Torben Steffensen i december 2002 har det været sådan, at "forbudte" varer, som allerede var på lager, da forbudet indtraf, blev vist som i bilag B.

Ingen har fortalt mig, at fremgangsmåden er uacceptabel. Et system, hvor jeg returnerer filmene til leverandøren i stedet for at sælge dem, blev implementeret i december 2005 som følge af fogedforbuddet, men den ændring havde vi også foretaget, hvis Torben Steffensen eller SF Film havde fortalt om den nye holdning.

Det erindres, at jeg *helt* afstod fra at importere dvd-plader fra USA fra lovens ikrafttræden i december 2002 og frem til ca. den 1. marts 2003. Det var vigtigt for mig at genoptage specialimport af titler, der *ikke* udgives i Danmark, men samtidig ville jeg undgå en konflikt med FDV. Jeg har jfr. bilag 16-19 dokumenteret en betydelig - men forgæves - indsats for at få FDV til at medvirke til at afklare, hvilke amerikanske udgivelser, der ønskes forbudt i Danmark.

Umiddelbart efter lovens vedtagelse spurgte jeg Torben Steffensen, om jeg kunne sælge de film, jeg havde købt hjem i god tro inden lovens vedtagelse. Han sagde dels, at han ikke kunne give nogen garanti, men han sagde også, at hvis det stod til ham, ville FDV ikke gøre noget for at forhindre mig i at sælge de film, jeg allerede havde købt på tidspunktet. Dog så han gerne, at de forbudte film blev fjernet (dvs. solgt) så hurtigt som muligt, og det er baggrunden for, at jeg solgte de "forbudte film" på den i bilag B angivne måde.

Ja, jeg har siden december 2002 forsøgt at fremme salget af de "forbudte" film for at få dem ud af butikken. Det er selvfølgelig ikke for at få et mersalg, for importen er allerede standset på det tidspunkt, men for at respektere Torben Steffensens ønske og begrænse det tidsrum, hvor de "forbudte" film udbydes til salg i Laserdisken.

Det har ikke været noget problem for mig at ændre systemet og indgå en aftale med mine leverandører om returnering. Det gjorde jeg i december 2005. Torben Steffensen eller SF Film kunne bare have ladet en bemærkning falde. Et fogedforbud er unødvendigt dramatisk.

Det er også en fordel for mig, at forbudte film fjernes, så visningen sker som vist på bilag 28. Det betyder, at kunderne kan vælge at købe filmen i Movie World - en mulighed de er afskåret fra jfr. visningen i indkæredes bilag B, indtil jeg slipper af med det sidste eksemplar. Det er en fordel for mig at returnere parallelimporterede film, som jeg uforvarende har fået et eksemplar hjem af, da det er svært at sælge i konkurrencen med bearbejdede danske udgaver.

Systemet har simpelthen fået lov at køre automatisk siden vinteren 2002/2003, fordi det var min opfattelse, at det fungerede fint. Ingen har henvendt sig til mig med klager.

LASERDISKEN

Ad 3) Et fuldtud dækkende informationssystem forudsætter FDVs samarbejde

Kim Peschardt, Scanbox' direktør, gav i sin mail den 4. marts 2003 (bilag 24) klart til udtryk, at han ikke gad gennemgå mine lister, og derfor erkendte han, at systemet ikke er ufejlbarligt.

Registreringen af forbudte film forudsætter, at vi har registreret den danske udgave, og det er naturligvis et problem, at FDV og dets medlemmer afviser at medvirke til at opklare, hvilke titler, de har danske distributionsrettigheder til.

Da der blev nedlagt fogedforbud mod udlejning, foreslog Retten i Aalborg, at jeg spurgte FDV, om de havde rettigheder til titlerne (og ville gøre indsigelse), før jeg udbød de pågældende film til udlejning (bilag 159).

I perioden december 2002 til februar 2003 forsøgte jeg med samme type forespørgsel, men det afviste Torben Steffensen (bilag 16-19), ligesom han afviste andre løsninger. Jeg er henvist til at undersøge markedet selv, og det gør jeg via SF Films hjemmeside, som ikke altid er fuldstændig og opdateret, og jeg gør det ved at følge med i videobranchens fagtidsskrift "Videotrailer", og jeg gør det på basis af mine danske leverandørers oplysninger.

Selvfølgelig er dette system ikke er fuldtud dækkende, men det er det bedste, jeg kan gøre uden hjælp. Det eneste fuldtud dækkende system er, at jeg sender mine nyhedslistes til FDV, venter på at udbyde filmene til salg i 14 dage, mens FDVs medlemmer undersøger, om de vil gøre indsigelser. Det er indkærede (undtagen Scanbox), der har afvist at informere.

Fra mine amerikanske leverandører modtager jeg elektroniske oplysninger om nye udgivelser op til 3 måneder før, de udkommer. Jeg er sikker på, at de danske leverandører kunne gøre det samme, hvis de ville, men det er ikke tilfældet.

Det betyder i praksis, at selvom filmene udkommer samtidig (eller selvom den danske udgave udkommer 2 uger før, som det var tilfældet med "Robots"), blev mine kunder informeret om den amerikanske udgave først. Først senere blev jeg opmærksom på, at SF Film udgav filmen i Danmark.

Tilfældet "Robots"

Indkæredes opfattelse af efterspørgslen på parallelimporterede film er helt forkert.

"Robots" er et eksempel på en film, jeg ikke ville lagerføre i den amerikanske udgave, uanset om der var meddelt forbud eller ej. Den amerikanske udgave koster 249 kr, den er på et fremmed tv-system (NTSC) i en fremmed region og uden nogen form for dansk bearbejdning. Den danske udgave er udgivet i vores eget tv-system (PAL) og Europas normale regionalcode. Den koster kun 199 kr, og den har både dansk tale og danske tekster.

Jeg vil tillade mig at tale direkte til dommerne og bede jer vurdere med jer selv: *Hvilken udgave vil I vælge at købe til jer selv eller jeres børn eller børnebørn, hvis I havde frit valg?*

Jeg gætter på, at "Robots" er havnet på Laserdiskens lager, fordi den på et tidligt tidspunkt blev bestilt af en kunde, der ikke var opmærksom på, at der kom en dansk udgave. Da den amerikanske udgave kom hjem til ham, havde han allerede købt den danske udgave (og glemt at afbestille i Laserdisken), så importversionen havnede på Laserdiskens lager - uden udsigt til at blive solgt. Det kunne til evig tid se ud som om, at Laserdisken sælger forbudte film, selvom det reelt ikke er tilfældet.

Jeg finder det klart mere hensigtsmæssigt, at sådanne film returneres, så de på den måde øjeblikkeligt fjernes fra Laserdiskens lager, og sådan vil jeg håndtere den situation i fremtiden.

LASERDISKEN

Ad 4) Jeg forventer flere konstruerede sager om overtrædelse fagedforbuddet

Uden indkæredes medvirken til at informere om de danske udgivelser er det ikke muligt at opretholde en *lovlig* specialimport uden uforvarende at komme til at sælge film, hvortil indkærede har danske rettigheder.

Det ændrer fagedforbuddet ikke.

Fogedretten besluttede, at vi selv skulle beslaglægge vores egne film. Det havde vi udarbejdet hjælpeprogrammer til i forvejen (i det omfang, vi har registreret de danske udgivelser), men jeg gad nok vide, hvordan Retten ville bære sig ad med at skelne mellem de titler, som FDV har danske rettigheder til, og de titler, som FDV *ikke* har rettigheder til.

FDV har *ingen* beføjelser til at kræve specialimport-titlerne fjernet. De har *ikke* ret til at påberåbe krænkelser af andre end deres egne film. De har *ikke* ret til at krænke andres ret til at få deres film solgt i Laserdisken, og de bør leve op til deres *garanti* til kulturudvalget.

Som en edderkop

Indkærede har siddet som en edderkop og spundet sit spind. De har undladt at svare på mine breve vel vidende, at det ville medføre, at jeg parallelimporterer titler, de havde rettigheder til. De har ventet længe, så de kan konstruere en voldsom "krænkelse" af deres rettigheder, og så er de gået direkte til fogedretten, fordi det er den mest effektive chikane.

Torben Steffensen gav overfor mig udtryk for, at jeg kunne sælge de film, der var købt hjem i god tro. Men det var det åbenbart ikke. Han og SF Film ville bare lade mig tro det, så de kunne konstruere en situation, der skal bevise, at jeg ikke er til at stole på.

Jeg har ingen mulighed for at vide, hvornår et medlem af FDV får danske rettigheder til en film, så jeg forventer i fremtiden at se henvendelser til fogedretten med påstande om, at jeg ikke overholder fagedforbuddet. De erhverver måske rettigheder, uden at jeg opdager det.

Jeg er fanget i indkæredes spind, medmindre retten hjælper mig ud af det - eksempelvis ved at tiltræde fogedrettens forslag fra 1992 om, at FDV informerer om de titler, de ikke ønsker parallelimporteret.

Ad 2) Taber rettighedshaverne penge, hvis forbuddet ophæves?

Der er flere elementer i dette spørgsmål:

1. Hvilke rettighedshavere taler vi om?
2. Vil ophævelse af fagedforbuddet reducere salget af danske udgivelser?

ad 1) Hvilke rettighedshavere taler vi om?

Der er tale om eksemplarer, der er bragt på markedet af rettighedshaverne selv, og de har fået det ønskede vederlag. Jeg har betalt et vederlag, der er med til at betale de producenter, der har investeret i fremstillingen af de pågældende film, og jeg har været med til at betale de ophavs-mænd og skuespillere, som har fremstillet filmværkerne.

Så hvor er det *ophavsretlige* problem?

ad 2) Vil ophævelse af fagedforbuddet mindske salget af danske udgivelser?

Det forudsætter for det første, at jeg *forsætligt* misligholder de løfter, jeg har givet til SF Film og Scanbox - og de øvrige selskaber, som end ikke ulejlignede sig med at besvare mit brev. Indkærede bør lade det komme an på en prøve. Et fagedforbud bør i sagens natur være sidste udvej - og ikke det første, man griber til, hvis man er utilfreds med noget.

Hvad skulle jeg opnå ved at fremprovokere en konflikt med FDV?

LASERDISKEN

Selvom EF-domstolen skulle sikre adgangen til fri import, er det tvivlsomt, at det vil have en mærkbar virkning på salget af de danske udgivelser.

Jeg har i kæreskriftet angivet flere årsager til, at nogle forbrugere køber amerikanske udgivelser. Det hører til sjældenhederne, at en kunde vil betale ekstra for at *fravælge* muligheden for at få danske undertekster. Det sker kun, hvis der er en meget specifik grund til det, og det er typisk, hvis den danske udgave er utilgiveligt ringe. Når det er tilfældet, ændrer det intet, at salget bliver forbudt i Laserdisken - eller i Danmark. Kunden vil selvfølgelig bare bestille den foretrukne udgave over internettet.

I almindelighed lagerfører jeg ikke parallelimporterede dvd-plader, når der findes en dansk udgave - uanset om der er meddelt forbud eller ej. De er simpelthen for vanskelige at sælge i konkurrence med de danske udgaver. Selvom indkærede prøver på at lade som det modsatte, så foretrækker danske brugere i almindelighed faktisk en dansk bearbejdning.

Jeg kæmper imod importforbuddet, fordi det også rammer de titler, der *aldrig* udgives i Danmark. Jeg vil gerne sælge de danske udgivelser, når jeg har muligheden for det, men desværre synes jeg, at indkærede har bevist, at det ikke handler om at undgå parallelimport, men om at undgå import i det hele taget - og dermed også specialimport.

Et forligsforslag

Indkærede bekymrer sig i duplikken om, at danske selskaber vil lide et økonomisk tab, hvis fagedforbuddet ophæves, fordi det medfører, at importerede film sælges i Danmark, *før* de danske rettighedshavere har fået lov at sælge en dansk udgave. Det scenarium er forkert.

For det første forudsætter det jfr. ovenstående, at jeg er så upålidelig, at det er umuligt at indgå aftaler med mig. Jeg har gentaget atter og igen, at de blot havde behøvet at besvare mit brev, så havde vi slet ikke haft nogen konflikt. Det er deres valg, at de er gået direkte til fagedretten uden at forsøge at kontakte mig først og uden at prøve at indgå en aftale med mig.

For det andet synes det mærkværdigt at bede fagedretten om hjælp til at løse et problem, man selv er årsag til og selv er herre over. Det er nu engang filmselskaberne selv, der suverænt bestemmer, hvornår deres film udgives forskellige steder i verden.

Hvis de danske rettighedshavere mener, at forskellige releasedatoer er et problem, er det først og fremmest et problem, filmselskaberne selv har skabt - og har løsningen på!

Og for det tredje - og vigtigste - så passer det slet ikke. *Hverken* at danskerne foretrækker amerikanske udgivelser *uden* dansk bearbejdning, *eller* at de amerikanske udgivelser udkommer før de danske udgivelser.

Nedenfor vises et skema over de sidste års største film - herunder nævnte Harry Potter-film og "Robots" - altså de film, som indkærede selv har fremhævet.

Hvis indkærede bestrider oplysningerne, fremlægger jeg gerne dokumentation:

	Udgivelsesdato i USA	Udgivelsesdato i Danmark
Ringenes Herre 1	6. august 2002	6. august 2002
Ringenes Herre 2	26. august 2003	26. august 2003
Ringenes Herre 3	25. maj 2004	25. maj 2004
Harry Potter og de vises sten	28. maj 2002	14. maj 2002
Harry Potter og hemmelig...	11. april 2003	11. april 2003
Harry Potter og fangen...	23. november 2004	23. november 2004
Harry Potter og flammernes...	7. marts 2006	29. marts 2006

LASERDISKEN

Robots	27. september 2005	13. september 2005
Indiana Jones-trilogien	21. oktober 2003	21. oktober 2003
Star Wars-trilogien	21. september 2004	21. september 2004
Star Wars I: Phantom ...	16. oktober 2001	16. oktober 2001
Star Wars II: Attack of...	15. november 2002	15. november 2002
Star Wars III: Revenge of...	1. november 2005	9. november 2005

I de fleste tilfælde udgives dvd-pladerne samtidigt over hele verden. Det er dels et resultat af globaliseringen og den internationale markedsføring, der sker via tv-kanaler og internettet, som hele verden har adgang til på samme tid.

Det er også et resultat af problemet med piratkopiering, fordi det har vist sig, at der især er efterspørgsel på piratkopier i et område, når der i modsætning til resten af verden ikke er adgang til at købe lovlige udgivelser. Især har Blockbuster været kritisk overfor "forsinkelsen" af de europæiske udgivelser, og derfor er det et fænomen, som i det store og hele hører fortiden til. Der er lille eller ingen forskel på udgivelsesdatoerne. I to tilfælde er Danmark først. Faktisk udkom både "Robots" og den første Harry Potter-film i Danmark, før de udkom i USA.

Indkæredes ubegrundede frygt bør ikke stå i vejen for den rigtigste løsning.

Under alle omstændigheder indgår jeg gerne samme aftale med SF Film og Scanbox, som jeg indgik med Paramount, der netop *ikke* ville forbyde parallelimport (jfr. min partsforklaring). Paramount var tilfreds med, at jeg i givet fald ventede med at sælge en importeret udgave, indtil den danske udgave var udgivet. Paramount er af den opfattelse, at pengene er lige gode, uanset om de tjenes i USA eller i Danmark, men de ville af hensyn til konkurrencesituationen for de andre danske forhandlere undgå, at jeg solgte importerede film, før de udkom i Danmark.

Selvom jeg mener, at kendsgerningerne i sig selv burde lægge en dæmper på indkæredes frygt, indgår jeg gerne en aftale om, at jeg venter med at tilbyde parallelimporterede titler til salg i Laserdisken, indtil den danske udgave også er på gaden.

Vil indkærede acceptere dette tilbud?

Ad 3) Er det ulovligt at returnere de beslaglagte film?

Ophavsretsloven gælder kun i Danmark, og det er naturligvis kun i Danmark, at der i henhold til ophavsretslovens § 19 er begrænsninger for viderespredning af amerikanske dvd-udgivelser.

Indkærede vil vel ikke påstå, at det er forbudt at sælge amerikanske dvd-plader i USA?

Det er et faktum, at jeg har bestilt de beslaglagte film i god tro, dvs. at jeg har bestilt dem i den overbevisning, at jeg kunne sælge dem i Danmark uden derved at krænke indkæredes rettigheder (på trods af, at deres rettigheder er tvivlsomme).

Selvom Paramount har skiftet mening og nu vil forbyde parallelimport, og selvom de øvrige selskaber i FDV nu har besluttet, at de også vil forbyde parallelimport, er der ingen reel grund til, at dvd-pladerne skal ligge og tage plads op i min kælder og bare miste værdi.

Hvis jeg havde været klar over, at indkærede ville forhindre mig i at sælge varerne - f.eks. hvis de havde meddelt deres holdning til importforbuddet - havde jeg naturligvis aldrig bestilt varerne, og de ville således stadig have været i min leverandørs varetægt eller solgt til helt almindelige amerikanske kunder i USA.

At forhindre overtrædelse af fagedforbuddet?

Hvis beslaglæggelsen har til formål at forhindre, at jeg overtræder fagedforbuddet, giver det ingen mening, at filmene skal opbevares af mig og i min forretning.

LASERDISKEN

Hvis jeg anses for at være en forbryder, som vil krænke indkæredes rettigheder, medmindre der nedlægges forbud, er min forretning det dumme sted i verden at opbevare film, som jeg ikke må sælge i selvsamme forretning.

Det er sikrere i forhold til fagedforbuddets overholdelse, at filmene returneres til min leverandør i USA. Det garanterer i hvert fald, at filmene ikke sælges i Laserdisken.

Jeg må desværre tilføje, at det har mindre betydning i dag, idet skaden er sket. På grund af de meget hurtige prisfald på nye dvd-udgivelser, har de mistet hovedparten af den daværende værdi. Det er også tvivlsomt, at leverandørens tilbud om at tage varerne retur stadig står ved magt. Det var trods alt noget, vi aftalte i november måned 2005, og nu er det marts 2006.

At opfylde min forpligtelse til at begrænse mit tab

Jeg pointerer i den forbindelse, at jeg af retten og indkærede dermed var forhindret i at begrænse dette værdiforringelsestab i forbindelse med forbuddet, idet jeg blev forhindret i at returnere varerne, mens de stadig havde den oprindelige værdi.

En ugrundet berigelse for rettighedshaverne

Beslaglæggelsen må anses for at være en ugrundet berigelse for rettighedshaverne, som har modtaget vederlag for varerne. Det er min opfattelse, at det i sig selv er i strid med grundlæggende retsprincipper, at rettighedshaverne skal have en ekstra berigelse for en ydelse, som køberen forhindres i at udnytte.

En tillægsstraf

Værditabet må betragtes som en ugrundet tillægsstraf. Der er intet belæg i loven for, at jeg skal straffes på anden måde end med bøde eller erstatning, hvis jeg kendes skyldig.

Der er ikke belæg for at tildele mig denne tillægsstraf i form af en påtvunget værdiforringelse af mit varelager.

Sammenlagt savnes en reel årsag til, at varerne skal ligge i min kælder og miste værdi.

Ad 4) Har Østre Landsret “blot” stillet EF-domstolen et spørgsmål?

Det er min erfaring, at landsretterne ikke på skrømt stiller EF-domstolen spørgsmål. Der er tale om, at Østre Landsret har forelagt EF-domstolen et præ-judicielt spørgsmål på baggrund af EF-traktatens artikel 234. Det medfører en afgørelse ved Domstolens plenum, og hele Domstolens maskineri med høring af institutionerne og medlemsstaterne er sat i sving i den anledning.

Noget sådan gør landsretterne ikke, medmindre der er god grund til det, og grunden er, at der er en reel risiko for, at ophavsretslovens § 19 er ugyldig, fordi den strider mod direkte anvendelige bestemmelser i EF-traktaten.

Det har juridiske konsekvenser, når en landsret tilkendegiver, at en dansk lov har tvivlsom gyldighed, fordi den muligvis strider mod direkte anvendelige bestemmelser i EU-retten, og når den på det grundlag forelægger sagen for EF-domstolen. Det har den konsekvens, at det herefter ikke er muligt for en anden national ret at forvise sig om, at anvendelse af loven ikke strider mod EU-retten, og det er et krav, der følger af kravet om EU-rettens ubetingede forrang.

Det var ikke aktuelt at bede Østre Landsret om at suspendere ophavsretslovens § 19, da ingen har anvendt § 19 ved Østre Landsret. Jeg beder Vestre Landsret at suspendere § 19, fordi *indkærede* vil anvende § 19 ved Vestre Landsret, selvom den *måske* strider mod EF-traktaten.

LASERDISKEN

Krav til sandsynliggørelse ved anvendelse af fogedretten

Usikkerheden om gyldigheden af § 19 gør det endvidere tvivlsomt, om der kan nedlægges fogedforbud i det tidsrum, hvor der er tvivl om gyldigheden. Hvordan kan det være godtgjort - endsige sandsynliggjort - at indkæredes rettigheder er krænket, når det ikke engang kan godtgøres, at indkæredes rettighederne *eksisterer*.

Det er et generelt spørgsmål om anvendelsen af fogedretten, som rejses af indkæredes sagsanlæg, og det skal naturligvis afklares, før denne sag slutter.

Krav om respekt for EU-rettens forrang

Ingen kan forudsige, at EF-domstolens vil træffe afgørelse til indkæredes fordel. Hvis sagen var så klar, ville Østre Landsret ikke have forelagt sagen til EF-domstolens afgørelse, men blot afvist mit sagsanlæg.

Situationen er således, at retten ved at udsætte sagen eller ved at stadfæste forbuddet reelt vælger side til fordel for den danske lov og mod EU-retten i den mellemliggende periode. Det forhindrer naturligvis en effektiv anvendelse af EU-reglerne. Det kan ikke udelukkes, at EF-domstolen giver mig medhold, og dermed vil enhver forsinkelse eller forhaling af sagen have været i strid med EU-retten. Da fogedforbuddet er nedlagt på et tidspunkt, hvor det ikke kunne afgøres, om det var i overensstemmelse med EU-retten, fastslås det dermed ikke alene, at retten tog fejl, men også at den krænkede kravet til EU-rettens forrang.

I den anden situation, hvor den tvivlsomme nationale lov midlertidigt suspenderes, risikerer man ikke at krænke EU-rettens forrang. Der sker blot det, at den danske lov først får virkning fra et senere tidspunkt. Selvom det selvfølgelig er ærgerligt for indkærede, så er der ikke noget juridisk problem i det - og endvidere har jeg lovet at respektere et meddelt forbud, så det underer virkelig, hvorfor fogedforbuddet er så vigtigt for indkærede.

Betydningen af EF-domstolens afgørelse

Der er flere grunde til, at jeg ikke kan tiltræde, at sagen udsættes på EF-domstolens afgørelse:

1. EF-domstolens afgørelse er kun relevant, hvis jeg har overtrådt § 19.
2. Sagen skal bedømmes efter retstilstanden på tidspunktet for forseelsen.
3. En udsættelse er implicit en krænkelse af EU-rettens forrang.

ad 1) Jeg har ikke krænket indkæredes rettigheder

Hvis jeg tiltræder, at EF-domstolens afgørelse har betydning for sagen, erkender jeg implicit, at jeg har krænket indkæredes rettigheder efter ophavsretslovens § 19.

Det kan jeg ikke tiltræde.

Jeg har gjort alt, hvad der med rimelighed kan forlanges for at føje indkærede.

Selvom vi er uenige om gyldigheden af § 19, har jeg gjort mig store anstrengelser for at undgå en konflikt med FDV. Jeg drøftede procedurer og fremgangsmåde med Torben Steffensen, og jeg har tilbudt samtlige medlemmer at respektere deres ønsker, og jeg har opfyldt deres ønsker efter bedste evne - selvom de har været uvillige til at samarbejde.

Jeg kan ikke acceptere, at jeg har krænket indkæredes rettigheder på en måde, der berettiger nedlæggelse af fogedforbud, beslaglæggelse af mit varelager, erstatningskrav og udlevering af forretningshemmeligheder til mine konkurrenter.

Jeg synes stadig, at fogedforbuddet er absurd - eller er et dække over en helt anden dagsorden.

LASERDISKEN

ad 2) Jeg afviser lykkehjulsprincippet

Mit udgangspunkt er, at fogedretten ikke er et lykkehjul. Man kan ikke bare skyde fra hoften og håbe, at man rammer. Måske eksisterer rekvirentens ret - måske gør den ikke! Måske overtrædes EU-retten - måske gør den ikke.

Jeg kan heller ikke acceptere, at FDV ved at gå til fogedretten lige sikrer, at deres "ret" får forrang over EU-retten i en periode med tvivlsom retstilstand.

Anvendelse af fogedretten fordrer en vis grad af sikkerhed for, at rekvirenten har ret i, at hans rettigheder er krænket. Alene på grund af usikkerheden om *eksistensen* af rekvirentens ret, rejser sagen nogle principielle spørgsmål.

Disse spørgsmål må naturligvis løses på baggrund af retstilstanden på tidspunktet for fogedforbuddets nedlæggelse, og det må landsretten forholde sig til.

ad 3) EU-rettens forrang

Spørgsmålet om EU-rettens forrang er principielt. Retten må forholde sig til det faktum, at der på tidspunktet for fogedforbuddets nedlæggelse var tvivl om gyldigheden af den anvendte lov.

Det er et faktum, at det på tidspunktet ikke kunne godtgøres, at anvendelsen af ophavsretslovens § 19 *ikke* var i strid med EU-retten, og derfor mener jeg, at anvendelsen af loven bør suspenderes, indtil denne tvivl ikke længere eksisterer.

Fogedforbuddet såvel som en udsættelse af sagen krænker EU-rettens ubetingede forrang, og det kan jeg ikke medvirke til. EU-retten har ikke ubetinget forrang for parternes skyld, og EU-rettens forrang kan ikke gøres til genstand for forhandling.

Betingelserne i sager om immaterialretskrænkelser

Indkærede har i forbudsrekvisitionen alene henvist til, at betingelserne for nedlæggelse af forbud *almindeligvis* er opfyldt i sager om immaterialretskrænkelser. Der ligger deri ingen form for undersøgelse af, om betingelserne er opfyldt i den foreliggende sag.

Almindeligvis er et ord, der ligger meget fjernt fra denne sag. Denne sag ligner på ingen måde *almindelige* sager om piratkopiering, hvor rettighedshaverne snydes for betaling. Jeg tror også, at det er første gang, at der er nedlagt forbud på baggrund af en ret, hvis gyldighed er dokumenteret tvivlsom. Det er heller ikke almindeligt, at der nedlægges forbud mod videre salg af varer, der *ikke* er piratkopier, og hvor rettighedshaverne har modtaget vederlag.

Det er heller ikke almindeligt, at der nedlægges fogedforbud i sager, hvor der ikke er tale om *forsætlige* krænkelser af nogen ret. Selvom retten måtte finde frem til, at indkæredes rettigheder er krænket, er det udelukkende et resultat af, at indkærede har undladt at meddele mig sine holdninger i forhold til de påståede krænkelser. Det er helt klart, at jeg ikke *forsætligt* har krænket indkæredes rettigheder.

Bevissikringsreglerne blev for nogle år siden indført for at forbedre mulighederne for at gribe ind overfor *piratkopier*. Det er specielt fremhævet i lovens bemærkninger, at de *ikke* skal benyttes i tilfælde, hvor der er tvivl om konsumtion - præcis som i denne sag. Jeg fremlagde bemærkningerne som bilag 34, og indkærede har end ikke forsøgt at forklare, hvad der gør denne sag så speciel, at retten skal se bort fra disse bemærkninger til loven.

Lovens bemærkninger afviser klart, at bevissikringsreglerne kan bruges i sagen.

Almindeligvis betyder piratkopier - og det er der netop *ikke* tale om i denne sag.

LASERDISKEN

Aktionens reelle formål

Aktionens reelle formål kan ikke være andet end at chikanere mig så meget som muligt som konkurrent. Det smerter indkærede hver eneste gang, at der sælges en film i Danmark, der ikke er udgivet af indkærede, og derfor er Laserdisken en irriterende konkurrent. Jeg sælger ganske vist danske udgivelser, men jeg sælger endnu flere engelske udgivelser, og jeg sælger et antal specialimporterede amerikanske titler, der ikke udgives i Danmark. I alle tilfælde bruger kunderne penge på film, uden at indkærede får del i pengene.

Aktionen er ren chikane med det formål at gøre livet som importør surt for mig. Målet er, at jeg indvilliger i at foretage alle mine indkøb hos indkærede. Det var det klare formål med politianmeldelserne mod Laserdisken og andre importører for nogle år siden (bilag 35). De andre importører bøjede sig, mens jeg gik rettens vej og fik afvist indkæredes urimelige krav.

Selvfølgelig er det til gene for mig, at et stort varelager købt hjem med henblik på julesalget bliver beslaglagt 4 uger før jul. Selvfølgelig er det til gene for mig, at jeg skulle bruge årets mest travle måned på at skrive processkrifter og håndtere en beslaglæggelse, og selvfølgelig bekymrer det mig, af retten er villig til at udlevere navnene på mine leverandører til FDV.

Jeg har flere gange tidligere måttet skifte leverandør, fordi mine leverandører er blevet truet til at undlade at levere til mig. Jeg forventer, at det vil ske igen, hvis FDV får udleveret navnene på mine nuværende leverandører. Det vil nemlig ikke bare ramme parallelimporten, som jeg ikke er så interesseret i, men den vigtige specialimport, og det er FDVs egentlige mål.

FDVs mål nås, hvis oplysningerne udleveres - uanset om de taber sagen senere.

Anmodningen om en mundtlig forhandling

Jeg mener, at sagen er af en sådan karakter, at en mundtlig forhandling er nødvendig.

Jeg tænker på de juridiske problemstillinger, der er opstået som konsekvens af, at Østre Landsret har tiltrådt, at § 19 muligvis er i strid med EF-traktatens regler af højere rang.

Jeg tænker på Folketingets modstand mod at indføre loven.

Jeg tænker på de fortolkningsbidrag, Johan Schlüter selv bidrog med, *før* loven skulle vedtages, og den meget anderledes fortolkning, han nu lægger til grund.

Jeg tænker på mine bestræbelser på at undgå en konflikt med FDV, *selvom* der er tvivl om gyldigheden af § 19.

Jeg tænker på de mange bilag og de omfattende processkrifter, der gør det nødvendigt med en egentlig domsforhandling for at få et overblik over både faktiske omstændigheder og parternes uenigheder om forståelsen af lovgivningerne - både den danske og den EU-retlige.

Til dette processkrift vedlægges følgende bilag om FDVs skjulte dagsorden:

35. 1 "DVD-film beslaglagt" - Politiken, 27/7-2000.

Aalborg den 10. marts 2006

Hans Kristian Pedersen